

KSIĄŻECZKA

JUBILEUSZOWA

zamykająca w sobie

NAUKĘ O JUBILEUSZU

z dodatkiem

MODLITW

SŁUŻĄCYCH DO POZYSKANIA TEGOŻ

JUBILEUSZU MIESIĘCZNEGO

dla Dyecezyi Wrocławskiej od 2. do 31. Marca

r. b. 1851.

naznaczonego.

(Wolny przekład z niemieckiego)

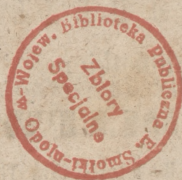
ZA POZWOLENIEM WŁADZY DUCHOWNEJ.

W Niemieckich Piekarach

Staraniem i nakładem J. X. Kanonika J. A. Fietzek.

1851.

2115.

91285

265

„Zbiory Śląskie“

AKC K III 14 / 76 / 51.

3313

MELCHIOR

Z BOŻEGO ZMIŁOWANIA I ŚWIĘTEJ STOLICY APOSTOLSKIEJ ŁASKI

K A R D Y N A Ł

Świętego Kościoła Rzymskiego i

K S I A Ż E - B I S K U P W R O C Ł A W S K I*Doktor S. Teologii &c*

Powszechny Jubileusz, jaki się podług zwyczaju Kościoła Katolickiego co dwadzieścia i pięć lat, najprzód w mieście Rzymie, a potem w całym katolickim Chrześcijaństwie odbywa: niemógł być w tym roku, w Rzymie, dla opłakania godnych wypadków tamiecznych, jak zwykle odprawiony. Ażeby jednakże Wierni tego świętego ćwiczenia i połączonych z niem błogosławieństw nie utracili, rozporządziła Jego Papieżka Świątobliwość, staranny nasz Pastérz Najwyższy, niniejszy obchód Jubileuszowy dla całego katolickiego Chrześcijaństwa, na rok 1850 albo 1851, (zo stawując Biskupom bliższe oznaczenie czasu i sposobu): aby te są Ojca Świętego słowa—aby Wierni, otworzonemi skarbami łask kościoła zachęceni, i do prawdziwego nabożeństwa

silniej zapaleni, nadewszystko zaś przez godne-użycie Ś. Sakramentu Pokuty od grzechów swoich oczyszczeni, z tém większą ufnością do tronu Boskiego, z dziękczynieniem za udzieloną pomoc we wszelkim ucisku, i z gorącemi modłami, do tego to Ojca miłosierdzia zbliżyć się mogli, aby On błaganie całego kościoła łaskawie wysłuchać, burzliwe nawałności tych ciężkich czasów uśmierzć, wszelakie jawne i tajemne niebezpieczeństwa od swojej trzody oddalić, ślepotę błędu oświecić, a kościołowi pokój zwrócić raczył. —

W skutek tego i na mocy udzielonego Nam dla Naszej Dyecezyi pełnomocnictwa Apostolskiego, oznaczamy, z uwzględnieniem bardziej odpowiedniej pory roku, i rozporządzamy niniejszem, jak następuje:

1) Obejmujący dni 30 czas trwania Jubileuszu, ma się rozpocząć z Niedzielą Zapustną dnia 2. Marca, a w Poniedziałek, ostatniego dnia Marca, ma być zamknięty. — Chociaż ten przeciąg czasu nie przypada na zwykły czas Wielkanocny, chcemy jednakże ze względu na zbyt ciężkie obciążenie tak wielu JJ. XX. fararów za nadto wielką dusz liczbą, aby się, na ten raz, czas Wielkanocny wraz z Jubileuszem rozpoczął, a spowiedź Jubileuszowa za wielkanocną ważyła; co jednakże częstszego przyjmowania ŚŚ. Sakramentów w tym czasie nie wyłącza. —

2) Wierni którzy udzielonego od Jego Papięzkiej

Świątobliwości odpustu dostąpić pragną, powinni,

- a) W przeciągu tych 30 dni, przyjawszy przedtém nabożnie ŚŚ. Sakramenta Pokuty i Ołtarza, swój farny lub inny katolicki kościół, przez trzy różne razy oprócz zwyczajnych czasów odwiedzić, i w nim przez niejaki czas na modlitwie przetrwać. Treść tego nabożeństwa stanowią, według wyżej wymienionych słów Ojca Św: zwyczajne kościelne modlitwy odpustowe; — z którymi też w szczególności modlitwa za Monarchę i jego szczęśliwe panowanie, za utrzymanie pokoju i jedności między Książętą i narodami chrześcijańskimi, ma być złączona.

W mieście Wrocławiu naznacza się do trzykrotnego nawiedzenia: nasz kościół katedralny, jako też farne kościoły: N. P. Maryi na Piasku, Św: Wincentego, Św: Doroty i Świętego Wojciecha. —

- b) Gdy w tym czasie przykazanie zachowania postu kościelnego przez się obowiązuje; więc dla pozyskania odpustu, wstrzymanie się od mięsnych potraw, oprócz Piątków, Popielcowej Środy, i Suchedni kwartałowych, jeszcze w inne trzy osobliwsze dni ma być zachowane; wybór tych dni zostawia się do woli Wiernych.
- c) Równie też są obowiązani, w miarę możliwości swojej, do udzielenia ubogim jakiego datku miłosiernego, czyli jałmużny.

Naszym czcigodnym Współpracownikóm około

dusz zbawienia polecamy i napominamy ich w Pa-
nu, ażeby po ogłoszeniu Wiernym niniejszego
rozporządzenia, tegoż znaczenie, a mianowicie
czystą kościelną naukę o Cdpustach, i o warun-
kach do ich pozyskania w kilkakrotnych naukach
dobitnie przedłożyli, i ich do godnego, zbawien-
nego korzystania z tego czasu łaski przysposo-
bili i zachęcili. — A ze względu na to, iż im,
zwłaszcza przy obecnym niedostatku kapłanów,
wielka i nadzwyczajna praca z tego Jubileuszowe-
go obchodu wynika, chcemy i naznaczamy ni-
niejszém, cierpliwe i żarliwe znoszenie tych tru-
dów, jako za uczynek pobożny, służyący dla nich
(spowiedników) do otrzymania Odpustu Jubile-
uszowego.

Osobliwe, na czas Jubileuszu od Stolicy Pa-
piezkiej dane rozporządzenia i pozwolenia co do
trybunału spowiedzi, zawiera dodatek osobny.

Dan w Naszej biskupiej stolicy w Wrocła-
wiu dnia 14. Grudnia 1850.

MELCHIOR.

Paintner. Sekretarz

J. M. J.

Ojciec ś Papież Pius IX., rozpiśał Jubileusz dla katolickiego Chrześcijaństwa, a Jego Eminencya, nasz Najprzewielebniejszy Kardynał i Książe — Biskup MELCHIOR ogłasza Wiernym Swój Diecezji w poprzednim liście Pastorskim to Apostolskierozporządzenie Głowy kościoła Chrystusowego. Sądzimy iż serdecznego życzenia, z jakim Jego Eminencya to ogłoszenie dla swoich miłych Diecezjanów wydał, lepiej wyrazić nie możemy, jak gdy je słowami Apostoła Narodów Pawła ś obejmiamy: „*Jako pomagający (Bogu) napominamy was, abyście nadaremno łaski Bożej nie przyjęli. Albowiem mówi: Czasu przyjemnego wysłuchałem cię: a w dzień zbawienia ratowałem cię. Oto teraz czas przyjemny, oto teraz dzień zbawienia.*“ (II. Kor. 6.)

Ażeby zaś z czasu Jubileuszowego należycie korzystano, ażeby się on dla nas stał czasem w łaski obfitującym; powinien najprzód każdy jasno pojąć, co to jest Jubileusz, i jak się nań gotować należy.

Krótki i zwięzły wykład pomoże przeto do należytego zrozumienia, i poda sposób do pozyskania skarbów łaski otwartych, w duchu kościoła. Obszérniej zaś ma być ten przedmiot, według wysokiego polecenia, na kazalnicy rozbierany. —

I. Co jest Jubileusz?

Jubileusz jest to czas łaski, w którym dostąpić można odpustu zupełnego, a którego Papież co 25 lat, pod pewnemi do wypełnienia przepisanimi warunkami Wiernym udziela. — Powód do tego imienia znajduje się w niejakiem podobieństwie, które między naszym Odpustem Jubileuszowym, a dawnym rokiem Jubileuszu żydowskim zachodzi. — Żydzi obchodzili niegdyś na rozkaz Boski rok pięćdziesiąty jako rok odpuszczenia, jak rok Jubileuszowy, — w którym sprzedane dobra familijne do swych właścicieli powracały, wszelkie długi odpuszczane bywały, niewolnicy wolność odzyskiwali, a nawet wygnańcy do swęj ojczyzny wracać mogli. — Ktożby nie uznał w tém figury Jubileuszu nowego Testamentu?... Albowiem podług prawa nowego Testamentu, otrzymują prawdziwi niewolnicy, niewolnicy grzechu, wolność Synów Bożych: wygnańcy powracają do swęj ojczyzny niebieskiej, do której dla swych win i kar za nie zasłużonych prawo utracili. — z Bogiem pojednani grzesznicy odzyskują własność i używanie dóbr prawdziwych, gdy zasługi przed Bogiem niegdy zebrane, a przez grzech umorzone, na nowo odbierają. Prawdziwe długi, t. j. przez grzech zasłużone kary, zupełnie się odpuszczają. — O prawdziwie, rok ten jest rokiem radości, i duchownego wesela! —

II. Kiedy się począł i jak często odbywał się Jubileusz?

Niemożna z wszelką pewnością naznaczyć czasu w którym się Jubileusz rozpoczął. Od starodawnych czasów pozwolone były pewne odpusty tym, co kościoły ŚŚ Książąt Apostolskich Piotra i Pawła odwiedzali.—

To pewna, że Papież Bonifacy VIII na rok 1300 Jubileusz rozpiął, i postanowił, aby napo-
tém co 100 lat, wszyscy zupełnego odpustu dostę-
powali, którzyby po odprawionój sercem skruszo-
nem spowiedzi, obadwa kościoły ŚŚ. Apostołów
Piotra i Pawła w Rzymie, jeśliby mieszkańcami
(tegoż miasta) byli 30 razy, jeśli zaś obcymi
15. razy odwiedzili.—

Ze względu zaś, żeby to zbyt długo było, tylko
co 100 lat takiego odpustu udzielać, gdyż się
życie najmniejszej części ludzi tak długo rozcią-
ga, rozporządził Klemens VI. aby od r. 1350,
Jubileusz co 50 lat obchodzono.—

Papież Urban VI (w r. 1389) naznaczył każdy
rok 33 za Jubileuszowy na cześć tyluż lat życia
P. n. Jezusa Chrystusa na ziemi; — a za czasów
Pawła II w r. 1470 skrócono czas tego odpustu
na lat 25 — i tak się aż dotąd odprawia.—

Odpust ten Jubileuszowy udzielany był najprzód
pod pewnemi warunkami, niektórym pojedynczym
Dycezyom.— Dopiero w r. 1451 pozwolił ojciec

ś. Mikołaj V, na prośbę Kardynała Biskupa Krakowskiego Jubileusz dla krajów Polski i Litwy. W roku zaś 1500 rozszerzony został po raz pierwszy na cały świat chrześcijański. — W Rzymie można go dostąpić podczas całego roku, po Diecezjach zaś innych tylko w krótszym dokładnie oznaczonym czasie. —

III. *Czém się odznacza Jubileusz od innych Odpustów?*

Chociaż Jubileusz co do swęj istoty niczém się nie różni od każdego innego zupełnego odpustu; ma jednakże właściwe sobie nad inne pierwszeństwo. Ponieważ:

Najprzód — odpust Jubileuszowy jest najuroczystszy. Publiczne ogłoszenie jego, niezmordowane napominanie kapłanów do szczerej pokuty, do powrotu na drogę przykazań Boskich, — przepisane częste odwiedzania kościołów, modły serc skruszonych, naznaczone udzielanie jałmużny i posty, wszystko to wzbudza do większego nabożeństwa.

Powtóre: Odpust Jubileuszowy jest najpowszechniejszy, bo on daje się dla całego Chrześcijaństwa. Społeczność Wiernych przez wspólne ćwiczenia pokutne i dobrych uczynków niejako na nowo się ożywia. To silne wzruszenie przebudza wielu, którzyby inaczej we śnie grzechó-

wym dalej trwali byli.— Ta myśl sama: że się może takiego miłościwego roku więcej nigdy nie dożyje, ponieważ na stólecie cztery tylko razy się wydarza jest dzielną pobudką, która leniwych nawet Chrześcian, i niedbałych grzeszników uważnemi czyni: aby na głos Boży, wzywający ich do pokuty, serce swe otworzyli, i je od wszelkiej niesprawiedliwości wolne i czyste uczynili.—

Potrzenie: Nie jest Jubileusz do dnia jednego przywiązany, lecz daje się Wiernym czas 4 tygodniowy.— Mogą się w tym czasie przed każdym do słuchania spowiedzi upoważnionym kapłanem spowiadać.— Każdy spowiednik może prawie od wszystkich Papieżów i Biskupów w inszym czasie zatrzymanych wypadków grzechowych, od klątwy i innych kar kościelnych uwolnić.— Dla ważnych przyczyn może on nawet śluby (: wyjawszy 1, ślub wstąpienia do zakonu (religionis) 2, ślub wiecznej czystości 3, ślub którego odmiana połączona jest z ukrzywdzeniem innéj osoby — 4, śluby pokutne czyli karne:) na inne dobre uczynki odmieniać.— Może też Spowiednik więźniom i chorym zamiast przepisanych dobrych uczynków, inne naznaczyć, i dać im pozwolenie, mocą którego na swoim łożu boleści, w swoim więzieniu odpustu dostąpić mogą.—

IV. *Co odpuszcza się właściwie przez odpust i przez ten Jubileusz?*

Jak każdy odpust jest darowaniem kar doczesnych za grzechy zasłużonych, — tak też i Jubileusz. Nigdy i nigdzie nie odpuszczono przez odpust winy grzechowój, albowi też kar wiecznych. — Wina grzechu (śmiertelnego) i kary wieczne w piekle zań zasłużone, tylko przez godne przyjęcie Ś. Sakramentu Pokuty mogą być zgładzone. — Tego zaś naucza Kościół Ś, iż gdy grzesznik szczerze się nawróci, pokutę czyni, i łaski usprawiedliwienia w Sakramencie Pokuty dostąpi: przez to niekoniecznie odpuszczenia wszelkich kar otrzymuje, których przez swe grzechy stał się winien. (Conc. Trid. Sess. 14. Can. 12.) Kara wieczna odpuszcza się nam całkowicie razem z winą grzechu; lecz pozostaje jeszcze doczesna kara, która podług wielkości grzechów, i podług większej lub mniejszej gorącości grzesznika w czynieniu pokuty, większą jest lub mniejszą — i w tém lub w przyszłym życiu musi być zgładzona.

Taka była nauka Kościoła poczynawszy od czasów Apostolskich, i z niej to wypływały te ciężkie kanoniczne pokuty, jakie Kościół w przeszłych wiekach skruszonym grzesznikom zwykł był nadawać. Często rozciągały się te pokuty do trzech, siedmiu, dziesięciu do piętnastu albo i dwudziestu

lat postu o chlebie i wodzie, do tego przystępowały jeszcze inne upokorzenia i umartwienia.— Owszem te pokutne uczynki rozciągały się nie-raz aż do końca życia.(*). Taka to była pokuta,

(*) Gdy po nawróceniu Konstantyna Cesarza niezmierna liczba pogan do wiary Ś. garnąć się poczęła; zapobiegając aby z liczbą Chrześcian i występki nie rosły, ustanowił Kościół na różnych Zborach różne pokuty, dla grzeszących, i nazwało je: „K a n o n y p o k u t n e”. Z tych niektóre kładą się tu, dla przykładu.

1. Kto się udawał po radę do czarowników i wrózek i tym podobnych — pokutował lat 5.
 2. Kto naschwał krzywo przysiągł pokutował najprzód 40 dni o chlebie i wodzie, potem lat 7, a całe życie nie mógł być bez pokuty. — Kto pod czas nabożeństwa w kościele rozmawiał pościł dni 10 o chlebie i wodzie. —
 3. Kto ślub jaki złamał (jak n. p. jest ślub wstrzemięźliwości od gorzałki) pokutował za każdy raz lat 3.
 4. Kto Wielkiego postu niezachował, powinien był potem tyle tygodni pościć ile dni złamał.
 5. Kto Ojca lub matkę przeklinał, pościł 40 dni o chlebie i wodzie — Taką samą miał pokutę kto Biskupa. albo urzędników jego albo fararza swego rozkazem wzgardził, albo z niego szydził. —
 6. Ktoby Ojców swoich znieważył pokutował lat 3 — ktoby ich uderzył, lat 7.
 7. Kto człowieka ze złości uderzył pokutował 3 dni o chlebie i wodzie — kto zranił pokutował rok 1. — Kto dobrowolnie zabił, całe życie w pokucie stał u drzwi kościoła, a dopiero przy śmierci Komunią Ś. otrzymał.
 8. Za każde wszeteczne dotykanie była pokuta dni 30. — Za nieczystości między samotnemi lat 3; w małżeństwie lat 7-10 między krewnemi lat 12; z dwoma Siostrami, całe życie.
 9. Za kradzież niewielką była pokuta rok 1; za znaczną lat 5; za kradzież rzeczy kościelnych lat 7, — Kto dziesięciny (meszne) sobie wziął, lub oddać zaniedbał, pościł 20 dni o chlebie i wodzie, i we czworo nadgrodzie musiał. —
 10. Kto skłamał, dni 7 o chlebie i wodzie — kto przywodził drugiego namową do pijaństwa pokuty dni 30. Te pokuty rozciągały się nawet do grzechów myślą popełnionych n. p. Kto cudzego pożądał, i skąpiec pokutował lat 3 i t. d. — i t. d.
- Za grzech zaś publiczny dawano publiczne pokuty bardzo ciężkie które do 20 lat trwały — co dla krotkości tu opuszczamy — lecz z tego widać każdy może jakie pokuty za inne grzechy naznaczone były!...

którą Kościół często za jeden tylko grzech wkładał a przecież nie sądził iż przez to miarę zadosyćuczynienia, które grzesznik sprawiedliwości Boskiej dłużeń jest, przestępuje.—

Jeśli zaś Kościół teraz z grzesznikami, aby ich nie zrazić, z większą łagodnością i pobłażaniem postępuje; nie mniema on przeto, jakoby mniej winnymi byli przed Bogiem, albo jakoby ich przestępstwa na tak ciężkie ukaranie nie zasługiwały.— Nie, nie dał on nigdy do zrozumienia iż to postępowanie jakiego przez tyle wieków używał było za nadto ostre; kara, którą po odpuszczeniu win odpokutować mamy, zostaje zawsze taż sama. Możemy ją zgładzić modlitwą, postem, jałmużną i wszelkimi innemi dobrými uczynkami. Ale ci, którzy umierają nim za nie zupełnie odpokutowali, muszą się za to sprawiedliwości Boskiej nierównie ostrzejszém zadosyćuczynieniem w C z y s c u wypłacić.—

Kto po swoim nawróceniu tą wielką prawdą żywo jest przenikniony, będzie się starał, aby codziennie jaką część zadosyćuczynienia Bogu złożył, aby dług swój, gdy go całkiem zaspokoić nie zdoła, przynajmniej umniejszył.— Gdyby się zaś jemu jaki środek nastręczył, któryby mógł jego niemożność wspomódz, i zupełne odpuszczenie wyjednać, o, z jakim wdzięczności uczuciem nie starałby się ująć się jego, i na swój pożytek go

użyć?.... A taki właśnie środek podaje się nam w Odpustach!...

Święty Zbór Trydencki tak się o nich wyraża:
 „Gdy władza udzielania odpustów Kościołowi
 „od Chrystusa jest nadana, i téj władzy od Boga
 „sobie udzielonéj, on od najdawniejszych czasów
 „używał; przetoż Ś. Zbór naucza i nakazuje: aby
 „zwyczaj odpustów ludowi chrześcijańskiemu
 „nader zbawienny, i powagą dawniejszych
 „ŚŚ. Zborów zatwierdzony, był i na przyszłość
 „zachowany; wszystkich zaś potępia, którzyby
 „twierdzili: albo że odpusty są niepożytecznemi;
 „albo, że Kościół onych udzielania mocy nie
 „ma.— “(Na Posiedz. XXV w dekrete o odpustach.)

V. *Czy wszystkie Odpusty są jednakowe?*

Miedzy odpustami zachodzi pewna różnica: są albowiem odpusty „zupełne“ i „niezupełne.“ Przez Odpust zupełny rozumie się, całkowite odpuszczenie wszystkich kar doczesnych, które pokutujący, w tém albo w inném życiu musiałby jeszcze ponosić za grzechy swoje, które mu przez Sakrament Pokuty odpuszczone zostały.— Tak dalece, że gdyby kto dostąpiwszy odpustu zupełnego zaraz to życie zakończył (nim inszą jaką winę popełni), prostoby do nieba poszedł, bez żadnych mąk czyscowych.—

Odpusty niezupełne, (czyli cząstkowe)

są te: przez które nam, część tylko jaka z tychże kar doczesnych odpuszczona bywa — n. p. dni 100, 300, lat 7 — 100 i t. d. — Te zaś odpusty ograniczone pewną liczbą dni albo lat, tak się rozumieć mają: że kto pobożny uczynek z takim niezupełnym odpustem od Papieży połączony wypełnia, tyle rzeczonych kar doczesnych jemu się przed Bogiem odpuszcza jak gdyby tak wielką liczbę dni albo lat podług dawnych ostrych przepisów pokutnych odpokutował. —

VI. *Co potrzeba czynić do dostąpienia Odpustu?*

Do dostąpienia odpustu t. j. odpuszczenia kar doczesnych podaje nam Kościół te dwa warunki: Najprzód: Potrzeba być w stanie łaski u Boga. Powtóre: Potrzeba naznaczone dobre uczynki wiernie wypełnić. —

Pierwszy więc i najważniejszy warunek jest, abyśmy przez godne przystąpienie do ś. Sakramentu Pokuty, od wszelkiego grzechu wolni byli. — Tego domagał się Kościół katolicki zawsze przy każdym ogłoszeniu odpustów — i teraz jeszcze zawsze się domaga, ilekroć odpustów udziela. — Ktokolwiek zatem dobrodziejstwa odpustu — t. j. odpuszczenia kar doczesnych chce pozyskać, powinien być nadewszystko w stanie łaski; — to jest: powinien co do duszy w takim się stanie znajdować, żeby tak wielkiego ułaskawienia jakim jest odpust, mógł od Boga ocze-

kiwać, i one otrzymać. Do tego tak pożądanego stanu doprowadzi szczerą, dokładną pokorną sercem skruszonym uczynioną spowiedź. Ta zaś spowiedź ma być takowa, żeby serce nawróciła i poprawiła. To nawrócenie się serdeczne, poznaje się z tego: 1) Że cudze dobre bliżniemu się oddaje, i szkoda wyrządzona wynagradza. 2) Że obmówca, potwarca sławę wydartą przez odwołanie powraca — 3) Że człowiek żyjący dotąd w bliskiej okazji (przyleżności) do złego, tego miejsca, tej osoby, tego towarzystwa gorszącego i. t. d. wedle zakazu Pana Jezusa unika, chociażby mu tak miłe, tak pożyteczne, jak jego własne oko, jak jego noga, jak tego ręka, były. — 4) Z tego: że przez to nawrócenie wszelka niezgoda, gniew, nieprzyjaźń ustaje. 5) Że nałogowy grzesznik dawnych się namietności swoich, jako to: nieczystości, pijaństwa, przekłębwa, kradzieży i. t. d. wyrzeka i unika. Gdzie tego nie ma, tam niema prawdziwego ducha pokuty ani szczerego nawrócenia — a zatem nie tylko dostąpienia odpustu, ale nawet odpuszczenia grzechów i wiecznych kar obiecywać sobie nie można! — Owszem taka spowiedź byłaby nowém, ciężkiem świętokradztwem.

Spowiedź jeneralna (to jest z całego życia) nie jest koniecznie każdemu potrzebną do dostąpienia odpustu. Komuby ona była pożyteczną

albo też potrzebną, to osądzi Spowiednik. To jednak jest rzeczą najpewniejszą: kto przeszłe swoje spowiedzi źle odprawiał — kto grzechy swoje dobrowolnie ze wstydu taił — kto za nie szczerego żalu i szczerzej woli poprawy nie miał — albowi też, cokolwiek z tego uczynić nie chciał, cośmy tu teraz między 5 znakami szczerego nawrócenia położyli; takiemu jedynym ratunkiem, od wiecznego potępienia, jest szczerą serdeczną spowiedź jeneralna — którą uczynić ma od tego czasu jak się źle spowiadać począł. Innego ratunku niema... Albo źle spowiedzi naprawić dobrą, a tak łaski Boskiej i odpustu dostąpić: albo docześnie i wiecznie zaginać!...

Ażeby dostąpić Odpustu, powinien grzesznik nie tylko przyjść do stanu łaski przez Ś. Sakrament Pokuty; ale też podczas wypełniania przepisanych uczynków znajdować się w stanie łaski. — Grzechy powszednie, któreby kto w tym czasie popełnił, mogą prawdziwą, wewnętrzną, nadprzyrodzoną skrucą być zgładzone; od grzechu śmiertelnego wypadłoby się jeszcze przedtem przez Sakrament Pokuty oczyścić, — żeby ostatni uczynek z przepisanych do dostąpienia odpustu był w łasce Boskiej dokonany.

Przez przyjęcie Komunii ś. przykładą się do dzieła nawrócenia piętno ukończenia; gdy skruszony grzesznik najściślej z Tym się jednoczy, który mocen jest w słabym, który w nim dobre

dzieło rozpoczął, i który mu też dzieło do dobrego końca doprowadzić, dopomoże.

Dla dzieci, do godnego przyjęcia Najśw: Sakramentu niedość jeszcze wyuczonych i przygotowanych naznacza miejscowi pasterze duchowni, zamiast Komunii Ś., coś innego, ich wiekowi odpowiadającego i dla zbawienia duszy pożytecznego. —)

VII. Jakież uczynki przepisane są Wiernym stanie łaski zostającym do dostąpienia Odpustu Jubileuszowego?

Rozporządzenie pasterskie, (na początku umieszczone) naznacza następujące:

- 1.) Modlitwę. W przeciągu 30 dni wyznaczonych od Niedzieli zapustnej aż do ostatniego Marca (włącznie) mają Wierni swój farny, albo inny katolicki kościół w trzy różne razy oprócz zwyczajnego czasu nawiedzić, i tamże jakiś czas na modlitwie przetrwać. Treść tego nabożeństwa, wedle słów Ojca Ś. wyżej położonych, stanowią zwykłe kościelne modlitwy odpustowe — z którymi w szczególności modlitwa za Monarchę i jego szczęśliwe panowanie, i za utrzymanie pokoju i jedności między książętami i narodami Chrześcijańskimi ma być złączona.

W mieście Wrocławiu naznaczone są do trzykrotnego odwiedzenia: kościół katedralny, i

farne kościoły: N. Maryi P. na Piasku, Ś. Wincentego, Ś. Doroty i Ś. Wojciecha.

(W téj książce znajdują się te modlitwy niżej umieszczone.)

2.) Post. Gdy wczasie terażniejszym postnym przykazanie Postu oprócz tego obowiązuje: powinno więc do pozyskania odpustu wstrzymanie się od mięsnych potraw przez 3 różne dni oprócz Piątków, Środy popielcowej i Suchedniów, być zachowane. Wybór tych dni jest do woli Wiernych zostawiony.

3.) Jałmużnę. Obowiązani są Wierni w miarę swego majątku udzielić ubogim jakiego datku miłości.

Danie jałmużny, jako też i post, są w Jubileuszu istotnemi warunkami do dostąpienia odpustu. Ubodzy tak mało od tego są wolni jak bogaci. Tam tylko, gdzie się całkowita niemożność pokazuje, może inny uczynek miejsce tych zastąpić. Nie potrzeba koniecznie téj jałmużny w własnej osobie udzielać, może i kto inny za nas to uczynić, a nawet z własnych pieniędzy, jeśli się to na naszą intencją i z naszym zezwoleniem dzieje.— Tak więc może gospodarz domu dać za swoją familję, za swoją czeladkę; przełożeni klasztorów za swoich poddanych; powinni jednak ci swoich poddanych o tém uwiadomić, aby swoją intencją uczynić mogli.

Potrzeba albowiem ażeby jałmużna, gdy się daje, przed Bogiem do tych należała, za których ma służyć. — Z resztą nie ma potrzeby, aby koniecznie dawać pieniądze. Wszystko cokolwiek ubogiemu może być pożytecznem, jest cielesną jałmużną, i zupełnie dostateczną do wypełnienia zamiarów Ojca Świętego. Ten sam zamiar byłby osiągnięty gdyby kto swe ofiary dał n. p. na szpital, albo jakikolwiek inny dobroczynny zakład. —

Wszystkie te dobre uczynki powinny z prawdziwym, gorącym duchem pokuty, być odprawowane: ten albowiem jest niejako ich duszą. Im mniej się kościół od nas domaga, z tém większą ochotą i troskliwością mają to Wierni wykonywać. Dla tego mówi Papież Leon XII: „Narody tyle z obchodu tego Jubileuszu odniosą korzyści, ile pilności i gorącości na godne „przygotowanie sięłożyć będą. Jeżeli kościół „nie tyle teraz domaga się do dostąpienia Odpustu jak dawnemi czasy: nie trzeba tego tak rozumieć jakoby on mniemał, iż Bogu teraz tak „wielkiego wynagrodzenia nie jesteśmy winni, „jak dawniej: lecz gdy on uczynki pokutne „łaskawie zniża, do tego jego życzenie zdąża, aby „w miarę złagodzenia zewnętrznych ćwiczeń „pokutnych, wewnątrz ta staranność wzrastała: aby „przez serdeczną szczerą skruchę, i przez „współpobożną gorliwość w wypełnieniu uczynków

„— pokutnych, duszę do co raz większej doskonalności podnieść.—”

VIII. Jakiż powinien być skutek Jubileuszu?

Skutkiem Jubileuszu powinno być: Wewnętrzne odnowienie ducha, które nie przez przemijające i niepewne postanowienia i uczucia, ma się pokazać, lecz przez rzeczywistą, skuteczną i trwałą odmianę to jest: przez odmianę na lepsze i oczyszczenie naszych myśli, słów i uczynków od tego wszystkiego, co się Bogu nie podoba; Przez naprawę szkody bliżniemu, na duszy (zgorszeniem), na sławie, lub majątku wyrządzonej — przez unikanie od okazyi do grzechu — przez bardziej staranne i sumienne wypełnianie naszych obowiązków — przez bardziej pałającą gorącość w służbie Bożkiej — przez częstsze i godniejsze przystępowanie do ŚŚ. Sakramentów Pokuty i Ołtarza, — przez żywsze i ochotniejsze zajmowanie się modlitwą, — przez ostrzejszą czujność nad sobą samym, — przez czulszą litość ku biednym-sierotom i niedostatecznym, okazywaną częstszą i hojniejszą jałmużną, wedle możliwości i obfitości majątku.

W taki sposób powinny się skutki Jubileuszu między wiernymi ukazać, aby się słowo Apostoła sprawdziło: „Stare rzeczy przemienęły, oto się wszystkie nowe stały“ (2. Kor. 5. 17.)

A jeśli całe chrześcijaństwo, około swój naj-
czcigodniejszej, tyle doświadczonój głowy, Piusa IX
zgromadzone, skruszoném sercem modły, posty,
i jałmużny Bogu w ofierze złoży; jakaż obfitość
litości nie zstąpi przez to na tak ciężko i groź-
no nawiedzony naród ludzki?...!

„Szukajcież Pana póki znalezion być może:

Wzywajcie go póki jest blisko!

Niech opuści złośnik drogę swoją, a mąż nie-
prawy myśli swe, i niech się nawróci do Pa-
na, a zmiłuje się nad nim: i do Boga naszego
bo hojny jest do odpuszczenia.“

(Słowa Izaiasza Proroka w roz. 55. w 6. 8.)

MODLITWY

przy potrójnym odwiedaniu kościoła.

Pozdrowienie Przenajświętszego Sakramentu Ołtarza.

Niech będzie pokłon chwała i dziękczynie-
nie w każdym momencie

JEZUSOWI CHRYSTUSOWI

w Przenajświętszym Ołtarza Sakramencie.

MODLITWA PRZYGOTOWAWCZA.

W Imię † Ojca † i Syna i Ducha † Ś. Amen.

Panie Jezu Chryste! najżywszą boleścią na-
widok mych grzechów przenikniony, ofiaruję

Tobie, tę słabą i pokorną modlitwę moję, ku czci i uwielbieniu twemu, a ku dobru twojego kościoła. Ty ją poświęć i udziel jej wartości przez twoję łaskę.

Pragnę całkowicie się zjednoczyć z zamiarem pobożnym Ojca Ś. który tego Odpustu na dobro Wiernych udzielił — zaufany w nieskończonej twój dobroci proszę Cię pokornie o wykorzenienie błędnych nauk z całej ziemi — o utwierdzenie trwałego pokoju i prawdziwej zgody między Pany i książęty Chrześcijańskimi — aby oni wszyscy wraz z swymi poddanymi tobie służyli w czystości serca, wzajemnej miłości, i zjednoczeniu w Świątobliwych zamiarach.

Napełnij też naszego Ś. Ojca, Papieża twoim Duchem, broń go od wszelkich zasadzek, i weźmij go w opiekę twój straży. O najmiłościwszy Zbawicielu, racz mi przez zasługi najbłogosławieńszej PANNY MARYI twój Matki, i wszystkich Świętych, pozwolić udziału w tym skarbie, którymś Ty twój Ś. kościół przez wylanie twój najdroższej krwi ubogacił, i udziel mi owoców tego Ś. odpustu.

Odpuść mi mój Boże! dla nieskończonego miłosierdzia twego kary mych grzechów, którebyś musiał inaczej w tém lub w przyszłym życiu wypłacać. Od tego momentu stanowią mocno i szczerze za twoją łaską życie pokutne i zmartwione prowadzić. Chcę też wedle sił

swoich twój sprawiedliwości zadośćczynić, grzechami się mojemiserdecznie brzydzę od nich i od okazyi wszelkiej chęć unikać, za nie jako za największe złe na dewszystko żałuję, dla tego, żem przez nie Ciebie miłości najgodniejszego Boga mego obraził, którego teraz nadewszystko miłuję, i miłować będę po wszystkie dni życia mego. Amen.

MODLITWY ODPUSTOWE.

1. Modlitwa o zachowanie i podwyższenie kościoła Ś.

Wszechmogący wieczny Boże! w pokorze kłękamy przed twojém obliczem, i błagamy Cię za twoim Ś. kościołem. Zachowaj go na całym okręgu ziemi, a daj nam abyśmy w zgodzie i pokoju Twój Ś. kościół uświetniali, a Ciebie wielbili, Boga Wszechmogącego Ojca, przez Chrystusa Pana naszego.

O Boże! najwyższy Pasterzu i Ojcie wszystkich wieraych, któryś twoję chwałę wszystkim narodom w Chrystusie objawił, wsław twój Ś. katolicki kościół! Strzeż go jako niepokalaną Oblubienicę Ducha Ś. oczyść ją z téj hańby, którą niewiedomość i złość ludzka ją splamiła. Otośmy dzieci twójego Ś. kościoła prosimy Cię za naszą Matką. Jój sława jest naszą sławą, jój życie naszym życiem, jój zysk naszym zyskiem. O Boże! miłuj łaskawie na to przedziwne miejsce

któreś na Opoce fundował. Wyléj na nie światło téj łaski, aby ono przyświecało wszystkim do koła narodom ziemi! Racz podnieść i podwyższyć twój Ś. kościół! a upokorzyć jego nieprzyjaciół! bądź nam Pomocnikiem i Zbawcą, o Panie, Boże naszego zbawienia! Zeslij nam pomoc z twojej Świątyni a z Syonu broń go! niech nie przemaga nieprzyjaciół nad nim, a syn nieprawości niech nam nie szkodzi! Dobrotliwy Ojcze, daj aby wszystkie narody ziemi weseliły się w twoim kościele, a Ciebie z Synem i z Duchem Świętym czciły w duchu i w prawdzie. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen

Y. Abyś twój Ś. kościół zachować, wywyższyć, i wsławić raczył:

R. Ciebie prosimy wysłuchaj nas Panie.

1. Ojcze nasz &c. 1. Zdrowaś Maryja &c.

2. MODLITWA O WYKORZENIE BŁĘDNYCH NAUK.

Wszechmogący, wieczny BOŻE! Panie niebieski Ojcze! wybaw twoje dzieci ze wszelkiego nierozumu i niewiadomości i od okropnej nocy błędu! zeslij wszystkim ludziom ziemi twego dobrego Ducha! Oświeć ich rozum, zagrzej ich serce, wzmocnij cnotę, aby wszyscy prawdę uznali, głęboko ją w serce wrażli, i wierne uczynkiem ją stwierdzili. Ulecz choroby

umysłu, rozwiąż pęta grzechu, otwórz wiezy błędu i oszukaństwa, któremi tysiące skrepowani leżą. Zmiękczone zatwardziały, umocnij słabych, poszliz twoich ŚŚ. Aniołów wszystkim, którzy się na drodze ku prawdzie znajdują, i wprowadź wszystkich szczęśliwie do portu zbawienia! Amen.

Błagamy Cię o Panie, za wszystkimi niewiernymi i Syzmatykami, wyrwij onych z ich obłąkań (błędów), i odwołaj do ich pieczołowitej Matki, do twojego apostołskiego i katolickiego kościoła, wejrzyj łaskawie na dusze nieszczęśliwych którzy chytrą złągo nieprzyjaciela są oszukani— odprowadź ich z drogi obłąkania do twój owczarni, aby jednością wiary i miłości z nami zjednoczeni, tobie się podobali, i zbawieni zostali. — Najdobrotliwszy Ojcze, wysłuchaj naszej modlitwy, bo ty chcesz, aby wszyscy zbawieni byli, a żaden nieginął.

Prosimy Cię też o Panie, i za nieszczęśliwym narodem żydowskim. Zdejmij zasłonę z ich serca! wybaw ich z ich zaślepienia! Zmiłuj się nad twoim niegdyś wybranym ludem, który się błąka po ziemi, jako owce bez pasterza. Zeszlij im światłość twój prawdy, którą jest Chrystus!

Niech i za poganami, którzy Cię jeszcze prawego Boga nie uznali, wstąpi nasza modlitwa do Ciebie! oddal grzechy z ich serca, aby Ciebie poznali, jednego prawdziwego Boga, i

któregoś posłał Jezusa Chrystusa Syna twego, Pana naszego! wyzwól ich od szkarady bałwochwalstwa, a przyłącz je do twego kościoła, ku chwale i uwielbieniu tego zbawienia.

Błagamy też twego miłosierdzia, o Panie, za wszystkimi — dla wszystkich, którzy przez niedowiarstwo i obojętność w wierze w błędzie zostają, i błąd popierają. — Niedopuszczaj aby oni Ś. kościół, matkę swoją zasmucali! Duchu Ś. wylej światło twój łaski na nich, kieruj i prowadź ich do źródła katolickiej prawdy, aby oni uweseleni zostali w wierze, zbogaceni w nadziei, uszczęśliwieni w miłości. Przez Jezusa Chrystusa Pana naszego. Amen.

Ÿ. Abyś nieprzyjacioły twego Ś. kościoła poniżyć i nawrócić raczył

Rę. Ciebie prosimy wysłuchaj nas Panie.

1. *Ojcze nasz &c.* 1. *Zdrowaś Maryja &c.*

3. MODLITWA O ZACHOWANIE POKOJU I ZGODY MIĘDZY KSIĄŻĘTY CHRZEŚCI- AŃSKIEMI.

O Boże pokoju i jedności, Ojcze wszystkich rządzców i ludów! daj łaskawie pokój w dniach naszych! zachowaj nas od wojny i niepokojów, nieprzyjaźni, i roztérków. Daj wszystkim księżętom ziemi mądry i łagodny umysł. aby działali w sprawiedliwości, i chodzili w bogoboj-

ności. Oświeć ich rozum, aby uznali prawdziwe dobro swych ludów! uczyni ich wszystkich wiernymi synami twojego Ś. kościoła, aby oni swych poddanych w duchu prawdziwej wiary zarządzili, a tamci w tymże Duchu onym posłusznymi byli. Zachowaj prawdziwą miłość i zgodę między wszystkimi książętami ziemi, aby narody pod mądrym i Ojcowskim rządem w doskonałej wolności wiary twój Ś. tobie służyć mogli. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

W. Abyś wszystkim Chrześcijańskim ludom i Panom pokój i zgodę prawdziwą dać raczył,

R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie,

1. Ojcze nasz &c. 1. Zdrowaś Maryja &c.

Modlitwa za Najjaśniejszego Króla naszego Fryderyka Wilhelma IV.

Prosimy cię Wszechmogący Boże, ażeby sługa twój Fryderyk Wilhelm, król nasz najmiłościwszy, który z twego zmiłowania objął rządy królestwa, we wszystkich też cnotach wzrost otrzymał: aby temi ozdobiony nieprawości unikać, i do ciebie który jesteś drogą, prawdą i żywotem dojść potrafił.

Udziel mu. o Panie nad Panującymi i królu nad królującymi błogosławieństwa twego, ażeby powierzonym sobie ludem mądrze i sprawiedliwie rządził, Kościół twój Śty katolicki ochraniał pokój wewnątrz i zewnątrz krajów swoich zachowywał, dobre pomnażał, złe wykorzenił. —

Zlój toż błogosławieństwo twoje na cały dom jego najjaśniejszy, i wszystkie członki domu, a osobliwie na przyszłego Następę tronu królewskiego: aby się pod ich przewodnictwem Królestwo Boże, pokój i szczęście pomnażało na ziemi, i liczba wybranych w Niebie. Przez Chrystusa Pana naszego. A.

V. Panie zbaw Króla (Fryderyka Wilhelma)

R. I pobłogosław dziedzictwu twojemu.

1. *Ojcze nasz &c.* 1. *Zdrowaś Marya &c.*

4. MODLITWA ZA WIDOMĄ GŁOWĘ KOŚCIOŁA Ś. I ZA WSZYSTKIE DUCHO- WNE STANY.

Jezu Chryste! najwyższy nasz Pasterzu w wiekuistój chwale po prawicy Ojca siedzący! wejrzyj łaskawie na twego namiestnika, któregoś w twoim Boskim królestwie na ziemi najwyższym Pasterzem postanowił. Utrzymuj, broń, i strzeż go, aby on szczęśliwie twym ludem rządził, i do wiecznego zbawienia prowadził. Zachowaj i utrzymuj przezeń jedność wiary, aby wszystkie narody około jednej głowy skupione zjednoczyły się w wierze, w nadziei, i w miłości.

Święty w Trójcy jedyny Boże! pobłogosław najwyższą głowę naszego kościoła, *PIUSA IX.* daj mu siłę, odwagę i mądrość w niepokojach i zamieszaniach żywota! Upokorz jego nieprzyjaciół a spraw to łaskawie przez twoje miłosierdzie, żeby wszystkie narody ziemi w radosnym i synowskim posłuszeństwie jemu się podobali i w nim

uznały swego Ojca, który swe dzieci miłuje
Daj aby wszyscy jego głosu słuchali i do niego przyszli, a w nim do królestwa należeli, któreś ty, Panie, na ziemi założył. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Pobłogosław też, o Panie, prosimy Cię pokornie, i naszego Biskupa Melchiora, aby lud wierny pod jego rządem został bogatym w zasługi wiary! Pobłogosław wszystkie Biskupy i Kapłany twojego Ś. kościoła. Daj, aby oni to tylko czynili, co ku czci i uwielbieniu twojego imienia, i ku dobru ludu chrześcijańskiego służyć może. Wieczny, Święty Boże, którego duchem całe ciało kościoła rządzone bywa, prosim Cię za wszystkimi stanami kościoła, i za całym wiernym ludem. Daj aby wszyscy wierni jednoż byli z swemi kapłanami i Biskupami, wszyscy Biskupi jednoż z głową kościoła — a ten z Jezusem Chrystusem, aby cały kościół był jedną budową, zbudowaną na fundamencie Apostołów, na Opoce Piotrowej, i ugruntowaną na węgielnym kamieniu Jezusie Chrystusie. Przez tegoż Jezusa Chrystusa Pana naszego, który z Tobą i z Duchem Ś. jeden Bóg żyje i króluje na wieki — Amen.

W. Abyś Apostolskiego najwyższego namiestnika twego i wszystkie duchowne stany kościoła w świętej pobożności zachować raczył —

Rę. Ciebie prosimy — wysłuchaj nas Panie!

*1. Ojcie nasz &c. 1. Zdrowaś Maryja &c.
i 1. Wierzę w Boga Ojca &c*

MODLITWA ZAMYKAJĄCA.

O Boże miłosierdzia, Boże wszelkiego pocieszenia! w pokorze upadam na kolana przed twym Ś. obliczem. Tobie poświęcam całe moje życie! moja pokutna żarliwość nie powinna ustawać, lecz tém bardziej powiększać się, im ściślej teraz z tobą jestem zjednoczony, (zjednoczona). Czując się atoli do méj słabości uciekam się do nieskończonych zasług twojego Syna Jezusa Chrystusa, i wzywam Ciebie, o najbłogosławieńsza Panno MARYJA, i wzywam was wszystkich, uwielbieni Święci Pańscy, wspomóżcie mię waszą przyczyną, abym się na przyszłość wszelkiego grzechu ustrzegł, (ustrzegła) z wami do nieba dążył, (dążyła) statecznie wytrwał (wytrwała) aż — do końca, i zbawionym został (zbawiona została). Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

U W A G A

(: Którzy czytać nie umieją, mają być ostrzeżeni i nauczeni że na miejscu tych modlitw mają odmówić 5. Ojcie nasz 5. Zdrowaś Maryja i raz Wierzę w Boga:)—

LITANIA

do wszystkich Świętych.

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson
 Chryste usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas
 Ojcze z nieba Boże, Zmiłuj się nad nami.
 Synu Odkupicielu świata Boże, Zmiłuj się nad
 nami.

Duchu święty Boże, Zmiłuj się nad nami.

Święta Maryo.

Święta Boża Rodzicielko.

Święta Panno nad Pannami,

Święty Michale,

Święty Rafale,

Wszyscy Święci Aniołowie i Archaniołowie
 Módlcie się za nami.

Wszyscy Święci niebiescy Duchowie Módlcie
 się za nami:

Święty Janie Chrzcicielu.

Święty Józefie.

Wszyscy Święci Patryarchowie i Prorocy Módl-
 cie się za nami.

Święty Piotrze,

Święty Pawle

Święty Jędrzeju,

Święty Jakóbie,

Święty Janie,

Święty Filipie,

Módl się za n.

Módl się za nami.

Módl się za nami.

Święty Bartłomieju,
 Święty Mateuszu
 Święty Szymonie
 Święty Tadeuszu,
 Święty Macieju,
 Święty Barnabo,
 Święty Łukasz, u
 Święty Marku,

Wszyscy ŚŚ. Apostołowie i Ewangelistowie.

Módlcie się za nami.

Wszyscy ŚŚ. Uczniowie Pańscy. Módlcie się za nami.

Wszyscy ŚŚ. niewinni Młodziankowie Módlcie się za nami.

Święty Szczepanie,
 Święty Wawrzyńcze,
 Święty Wojciechu,
 Święty Stanisławie,
 Święty Wacławie,
 Święty Floryanie,

Święci Fabianie i Sebastyanie, Módlcie się za nami!

Święci Janie i Pawle. Módlcie się za nami!

Święty Kosma i Damianie. Módlcie się za nami!

Święty Gerwazy i Protazy, Módlcie się za nami!

Wszyscy Święci Męczennicy, Módlcie się za nami!

Święty Sylwestrze, Módl się za nami.

Święty Grzegorzu, Módl się za nami.

Święty Ambroży, Módl się za nami.

Módl się za na.

Święty Augustynie,
 Święty Hieronimie,
 Święty Marcinie,
 Święty Mikołaju,
 Święty Kazimierzu,
 Wszyscy Święci Biskupi i Wyznawcy Módlcie
 się za nami!

Módl się z. n.

Wszyscy ŚŚ. Doktorowie. Módlcie się za nami

Święty Antoni,
 Święty Benedykcie,
 Święty Bernardzie,
 Święty Dominiku,
 Święty Franciszku,
 Święty Jacku,
 Święty Stanisławie Kostko.

Módl się za nami.

Wszyscy Święci Zakonnicy i Pustelnicy. Módlcie
 się za nami!

Wszyscy ŚŚ. Kapłani i Lewitowie. Módlcie się
 za nami!

Święta Anno,
 Święta Maryo Magdaleno,
 Święta Agato,
 Święta Łucyo,
 Święta Agnieszko,
 Święta Cecyljo,
 Święta Katarzyno,
 Święta Anastazyo,
 Święta Barbaro,
 Święta Małgorzato,

Módl się za nami.

Święta Jadwigo,
 Święta Elżbieto,
 Święta Urszulo z Towarzyszkami swemi Módl-
 cie się za nami.

Wszystkie Święte Panny i Wdowy Módlcie się z. n.
 Wszyscy Święci i Święte Boże. Przyczynicie się
 za nami!

Bądź nam miłościw. Przepuść nam Panie!
 Bądź nam miłościw. Wysłuchaj nas Panie!
 Od wszego złego. Wybaw nas Panie!
 Od grzechu każdego,
 Od gniewu twego,
 Od powietrza, głodu, ognia i wojny,
 Od nagłej a niespodziewanej śmierci,
 Od siideł szatańskich,
 Od gniewu, nienawiści i wszelkiej złej woli.
 Od ducha nieczystego,
 Od piorunów i gwałtownej niepogody,
 Od potępienia wiekuistego,
 Przez tajemnicę ś. wcielenia Twego
 Przez przyjście Twoje,
 Przez narodzenie Twoje,
 Przez chrzest i święty post Twój,
 Przez krzyż i mękę Twoję
 Przez śmierć i pogrzeb Twój,
 Przez Święte zmartwychwstanie Twoje,
 Przez cudowne Wniebowstąpienie Twoje,
 Przez Ducha Ś. Pocieszyciela zesłanie,
 W dzień sądu Twego,

W y b a w n a s P a n i e. Wybaw nas P.

My grzeszni Ciebie prosimy, Wysłuchaj nas Panie!
 Abyś nam grzechy odpuścić raczył,
 Abyś karanie od nas oddalić raczył,
 Abyś nas do prawdziwej pokuty przyprowa-
 dzić raczył,
 Ciebie prosimy wysłuchaj nas Panie!
 Abyś nas do prawdziwej pokuty przyprowa-
 dzić raczył,
 Ciebie prosimy wysłuchaj nas Panie!
 Abyś nas do prawdziwej pokuty przyprowa-
 dzić raczył,
 Ciebie prosimy wysłuchaj nas Panie!
 Abyś kościół Twój święty rządzić i zachować
 raczył,
 Abyś Namiestnika przedniejszego Apostol-
 skiego i wszystkie duchowne stany w świę-
 tej pobożności zachować raczył,
 Abyś nieprzyjaciele Kościoła Ś. poniżyć raczył
 Abyś królom i panom chrześcijańskim pokój i
 zgodę prawdziwą dać raczył,
 Abyś wszystkiemu ludowi chrześcijańskiemu
 pokój i jedność darować raczył,
 Abyś też nas samych w służbie Twój świętej
 utwierdzić i zachować raczył,
 Abyś myśli nasze ku niebieskich rzeczy po-
 żądania podnieść raczył,
 Abyś wszystkim dobrodziejom naszym wie-
 kuistą zapłatą uczynność ich nadgrodzić
 raczył,

Wysłuchaj nas Panie!

Abyś dusze nasze, braci, powiniących i dobro-
 dziejów naszych od wiekuistego zatracenia
 wyswobodzić raczył,
 Abyś urodzaje ziemskie dać, i one zachować
 raczył,
 Abyś wszystkie wierne zmarłe do wiecznego
 odpocznienia domieścić raczył,
 Abyś prośby nasze miłosiernie przyjąć raczył,
 Synu Boży, Ciebie prosimy,
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata;
 Przepuść nam Panie!
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata;
 Wysłuchaj nas Panie!
 Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata;
 Zmiłuj się nad nami!
 Chryste usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas.
 Kyrie elejson. Chryste elejson. Kyrie elejson.

Psalm 93.

Boże wejrzyj ku wspomózeniu memu.
 Panie pospiesz się ku ratunkowi memu.
 Niechaj będą zawstydzeni i pohańbieni, którzy
 szukają duszy mojej.
 Niechaj się obróć wstecz, a niech się zawsty-
 dzą którzy mi chcą złego.
 Niech się natychmiast obróć wstydząc się,
 którzy mi mówią ehey! ehey!
 Niech się weselą i radują w Tobie wszyscy któ-

rzy Cię szukają: niech zawsze mówią.
Niechaj uwielbion będzie Pan, który miłuje zbawienie Twoje.

Jam jest ubogi i żebrak, Boże wspomóż mnie.
Pomocnikiem moim, i wybawicielem moim Ty jesteś: Panie nie omieszkajże.

Chwała Ojcu i Synowi &c.

Módlmy się.

- Ÿ. Zbaw Panie sługi Twoje,
R. Którzy w Tobie pokładają nadzieję.
Ÿ. Bądź Panie dla nas obroną i Pomocą,
R. Przeciw naszym nieprzyjaciołom.
Ÿ. Spraw, aby nieprzyjaciel nic przeciwko nam nie dokazał,
R. I aby bezbożny nie odważył się nam szkodzić.
Ÿ. Panie! nie postępuj z nami według grzechów naszych,
R. I nie karz nas według nieprawości naszych.
Ÿ. Módlmy się za najwyższego Pasterza naszego Piusa
R. Panie utrzymuj go, przedłużaj jego życie, błogosław mu na ziemi, i nie podaj go w moc nieprzyjaciół jego.
Ÿ. Módlmy się za naszych dobrodziejów,
R. Panie! racz wszystkich dobrodziejów naszych. doprowadzić do żywota wiecznego.
Ÿ. Módlmy się za wszystkich zmarłych prawowiernych Chrześcian.

R. Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niech im świeci na wieki.

W. Módlmy się za naszych nieprzytomnych braci i siostry.

R. Panie zbaw sługi Twoje, którzy w Tobie pokładają nadzieję.

W. Panie! ześlij im pomoc z wysokości,

R. I z Syonu broń je.

W. Panie wysłuchaj modlitwy naszej,

R. A wołanie nasze niech do ciebie przyjdzie.

Módlmy się.

Boże! którego własnością jest litować się i przebaczać, wejrzyj łaskawie na nasze pokorne prośby, uwolnij nas dobrotliwie i wszystkie sługi Twoje, od wszelkich więzów grzechowych.

Wysłuchaj Panie jęki i prośby naszej, którzy Cię błagamy w upokorzeniu, a przebacz nam dla grzechów, które opłakujemy, abyśmy, otrzymawszy przebaczenie od Ciebie, mogli pokój sumienia odzyskać.

Okaż nad nami litościwie Twoją dobroć, o Panie! abyśmy przez Ciebie uwolnieni być mogli od winy wszystkich grzechów naszych, i kary, na którąśmy przez nie zasłużyli.

Boże! którybywasz grzechami obrażony, a przez pokutę dajesz się przebłagać, wejrzyjże łaskawie na prośby upokorzonego ludu Twojego, i

odwróć chłosty Twojego gniewu na któreśmy przez nasze grzechy zasłużyli.

Wszechmogący wieczny Boże zmiłuj się nad sługą Twoim N., naszym najwyższym Pasterzem, prowadź go litościwie na drodze wiecznego zbawienia, aby za pomocą łaski Twojej o to się starał, i wykonywał, co się Tobie podoba.

Boże! od którego pochodzi wszelka chęć święta, każda dobra rada i sprawiedliwe przedsięwzięcie, udziel sługom Twoim tego pokoju, którego świat dać nie może, abyśmy nasze serce poddali Twoim przykazaniom, i wolni od trwogi nieprzyjacielskiej, pod Twoją opieką dni nasze w pokoju i bezpieczeństwie pędzili.

Zapal, o Panie! serce nasze ogniem Ducha Świętego, abyśmy w czystości ciała Tobie służyć, i w niewinności serca podobać się mogli.

O Boże! Stwórco i Odkupicielu wszystkich wiernych! udziel duszom sług i służebnic Twoich odpuśczenie wszystkich grzechów, aby przebaczenie, którego zawsze pragnęły, za naszym wstawieniem się otrzymać mogły.

Błagamy Cię, o Panie! racz nasze sprawy uprzedzać łaską swoją, i dopomagać w ich wykonaniu, aby wszelkie nasze prośby i sprawy od Ciebie się zawsze zaczynały i przez Ciebie kończyły.

Wszechmogący wieczny Boże! który nad żyjącymi i umarłymi panujesz, i nad tymi wszystkie-

mi litujesz się, których znasz i wiarę i dobre uczynki: błagamy Cię w upokorzeniu, racz się zlitować nad tymi, za których zasyłaamy prośby nasze, tak co są jeszcze na świecie, jak co już w wieczności; racz im za przyczyną Świętych Twoich dać odpuszczenie wszystkich grzechów.

Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

Ÿ. Panie, wysłuchaj modlitwy naszej,

R. A wołanie nasze niech do Ciebie przyjdzie.

Ÿ. Niech nas wysłucha wszechmogący i miłosierny Pan!

Ÿ. Amen.

R. A dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże niech odpoczywają w pokoju.

R. Amen.

Modlitwa Urbana VIII. Papieża.

Moderato B—dur.

$\overline{12}$ 3 $\dot{3}$ $\dot{3}$ $\dot{3}$ 4 $\dot{3}$ $\dot{3}$ $\dot{3}$ 3 2 3 $\overline{43}$ $\dot{2}$
 Przed oczy Twoje Panie winy nasze składamy;
 $\dot{2}$ $\dot{2}$ 3 2 $\dot{2}$ $\dot{2}$ $\dot{2}$ $\dot{2}$ $\dot{2}$ 3 $\dot{2}$ 3 $\dot{2}$ 1 $\dot{2}$ $\dot{4}$ $\dot{3}$
 A karanie, które za nie odbieramy, porównyiwamy.
 Jeżeli uważamy złości któreśmy popełnili,
 Mniej daleko cierpiemy niżeliśmy zasłużyli.
 Cięższe to jest do czego się znamy być winnemi,
 Lżejsze to, co ponosimy.
 Karę za grzechy dobrze czujemy,
 A przecie grzeszyć poprzestać nie chcemy.

W pośród plag twoich niedołężność nasza truchleje
 Wszakże w nieprawości, żadna się odmiana nie
 Umysł utrapieniem srodze ściśniony, (dzieje.
 A upor w złem trwa nieporuszony.

Życie w uciskach prawie ustaje,
 Złych jednak nałogów swoich nie poprzestaje.
 Jeżeli nawrócenia łaskawie czekasz, my się nie
 poprawujemy;

Jeżeli się sprawiedliwie mścisz, wytrzymać nie
 możemy.

Wyznawamy z płaczem w karaniu czegośmy się
 dopuszczali,

A po nawiedzeniu zapominamy, czegośmy do-
 piero płakali.

Gdy miecz Twój na nas podniesiony trzymasz,
 siłać obiecujemy,

A skoro go spuścisz, obietnicę wykonać nie chcemy.

Kiedy nas karzesz, prosimy abyś się zmiłował,

A gdy przestaniesz, pobudzamy Cię znowu, abyś
 nam nie folgował.

Otoż nas masz korzących się Tobie, wszechmo-
 gący Boże;

Wiemy iż jeżeli miłosierdzie nie odpuści, spra-
 wiedliwość słusznie nas zagubić może.

Racz nam tedy dać o co żebrzemy lubośmy nie
 zasłużyli,

Któryśnas z niczego stworzył, abyśmy Cię chwa-
 lili Amen.

Chwała Ojeu &c.

MODLITWA DZIĘKCZYNNA.

O Boże najprawdziwszy! w Ciebie wierzę.—
 O Boże najwierniejszy! w tobie mam nadzieję.—
 O Boże najdobrotliwszy! miłuję Ciebie z gruntu
 serca mego nade wszystko!— O miłości naj-
 godniejszy Boże! żałuję serdecznie, że Cię
 kiedy obraził (obraziła)— O wieczna Prawdo!
 umocnij moją wiarę. O prawdziwa szczęśliwości
 utwierdź moją nadzieję, o dobro najwyższe! za-
 chowaj mnie w twojej miłości, i spraw to, abym
 swoje grzechy po wszystkie czasy więcej a wię-
 ciej opłakiwał (opłakiwała) i za nie żałował
 (żałowała).

O Przenajświętsza Trójco jedyny Boże! od-
 daję Ci pokłon jako memu pierwszemu początkowi,
 i weselę się z tego — raduję się że ty moim
 Panem, i moim Bogiem jesteś. Pragnę Ciebie,
 jako ostatniego mego celu i końca. Dzięki To-
 bie czynię, najszczodroблиwszy i najmiłosierniej-
 szy Boże, za wszystkie dobrodziejstwa, a oso-
 bliwie, żeś mię dotąd tak łaskawie zachował;
 racz mię, o mój Boże! swoją mądrością kiero-
 wać, swoją litością pocieszać, i swoją wszechmoc-
 nością bronić.

Lękam się Ciebie i twoich strasznych sądów,
 o Boże! i proszę Ciebie przez gorzką mękę i
 śmierć jednorodzonego Syna twego Jezusa Chry-
 stusa, mego Odkupiciela i Zbawiciela o odpu-

szczenie moich przestępstw i niewdzięczności, o czas do odpokutowania za me grzechy, o łaskę do zachowania na przyszłość twego przykazania, i do zabezpieczenia wedle możliwości zbawienia nędznej duszy mojej.—

O Boże mój i wszystko moje! Ofiaruję tobie wszystkie moje myśli, słowa i uczynki, moje czynności i opuszczenia, mój krzyż i cierpienie, i proszę Cię, abyś raczył mię teraz, i każdego czasu odewszego złego na duszy i na ciele, od wszelakich grzechów, od wszelkich pokus i siideł złego ducha bronić.

O sprawiedliwy Boże i Ojcie! zdaję się na twoją świętą wolę, i przestaję z upodobaniem we wszystkiem na twojem Ś. rozporządzeniu; wiem bowiem, że idąc za twoją Ś. wolą, wszystko mi na lepsze wyjdzie. Przyjm mię, o miłościwy Ojcie! gdy jestem w opuszczeniu: pociesz mię, gdy jestem w przestraszeniu: umocnij mię, gdy jestem w osłabieniu: rozwesel mię, gdy jestem w zasmuceniu, a jeżeli co nie może być odmienionem, tedy wspomóż, abym złożył wszelką nieużyteczną troskliwość.

O najmiłościwszy Jezu! daj mi wdzięczny umysł ku tobie memu Odkupicielowi, i czujne oko na siebie samego, abym przy pomocy twój łaski złe skłonności pokonał, a w przyzwoitych cnotach statecznie się ćwiczył, mojej zwierchności powinno posłuszeństwo oddawał, mojemu

bliźniemu należytą miłością Chrześcijańską pomoc i radę podawał, i moich tak przyjaciół, jako i nieprzyjaciół dla Ciebie serdecznie miłował. O-
 święć o dobrotliwy Jezu! mój rozum, zapal mo-
 ję wolą, i napełnij me serce świętymi żądza-
 mi, abym ci wżyciu szczęrem sercem służył, i
 w twojej łasce umarł. —

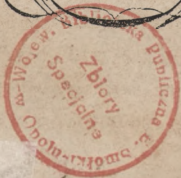
O Duchu Święty! daj mi serce czyste, sumienie
 spokojne, duszę pobożną, i pomóż mi o wielki
 Boże! abym ja wierny w moim obowiązku, bu-
 dujący w mowie, skromny w jestach, przezorny
 w moim przedsięwzięciu, odważny w niebiespie-
 czeństwach, cierpliwy w prześladowaniach i utra-
 pieniach, pokorny w szczęściu i pomyślności za-
 wsze zostawał, a tak bez nagany w moich wszyst-
 kich postępkach w twoim Boskim obliczu zawszo
 chodził. Nie dopuszczaj o wierny Boże! abym kiedy
 zapomniał na dobrą intencją we wszystkich spra-
 wach, na uwagę w modlitwie, na umiarkowanie
 w pokarmie i napoju, na szczerość w moich
 interesach, i na stateczność w dobrém. Naucz
 mnie pychę przez Chrześcijańską pokorę, łakom-
 stwo przez szczodroblliwość, nieporządne chuci
 ciała przez umartwienie ciała, niecierpliwość
 chęć zemsty przez łagodność, oziębłość w służ-
 bie Bożej, przez gorące nabożeństwo, i wszelką
 próżność, przez uznanie chrześcijańskiej prawdy
 pokonywać. Zastrzeż Panie! moje oczy od nieprzy-
 stojnych widoków; moje uszy od nieuczciwych po-

słuchów, mój język od nieczystej gorszącej i szkodliwej mowy; moje ręce od zmazy nieczystości i niesprawiedliwości; kieruj moje nogi na drogę chrześcijańskiej sprawiedliwości, abym nie wpadł w doczesną sromotę, i wieczne nie-szczęście.

Daj mi poznać, o nieskończona Mądrości! jak nikczemne i znikome są dobra ziemi, jak drogocenne dobra niebieskie, jak krótkie życie ludzkie, a jak długa wieczność! Daj mi łaskę, o litościwy Boże! abym ja miał zawsze w pamięci niepewną godzinę mej śmierci, nieuchronną surowość twego sądu, niewypowiedziane męki ognia piekielnego: abym się codzień gotował do chrześcijańskiej śmierci, a na koniec, przez nieskończone zasługi Pana mego Jezusa, dostąpił wiekuistych radości niebieskich. Amen.

To mi wszystko, lubom tego niegodzien niech raczy udzielić Przenajświętsza Trójca, jedyny, wieczny, wszechmogący, święty i prawdziwy Bóg Ojciec, Syn, i Duch Ś. któremu niech będzie cześć chwała i błogosławienie na wieki.

AMEN.

30
Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna
Im. E. Smółki w Opolu

nl inw. :

91285

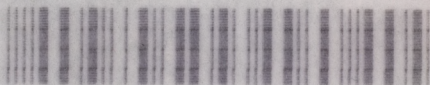
Syg. :

„Zbiory Śląskie“

Drukiem Teodora Heneczka w N. Piekarach.

Wojewódzka Biblioteka
Publiczna w Opolu

9128 S

001-009128-00-0

